

**Kinh Đại Bát-Nhã Ba-La-Mật-Đa**  
(Trọn bộ 24 tập)

Hán dịch: Tam Tạng Pháp Sư Huyền Trang  
Việt dịch: Hòa Thượng Thích Trí Nghiêm  
Khảo dịch: Hòa Thượng Thích Thiện Siêu  
Sàigòn 1998

--- o0o ---

**Tập 1**  
**Quyển Thứ 2**  
**Hội Thứ Nhất**

**PHẨM DUYÊN KHỞI**  
Thứ 1 - 2

Bấy giờ, phương Bắc hết các thế giới hằng hà sa thấy, có thế giới rớt sau tên là Tối Thắng, Phật hiệu là Thắng Đế Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hành Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Thế Tôn, hiện nay đang còn kia yên ổn trụ trì, vì các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Phật kia có vị Bồ-tát tên là Thắng Thọ, thấy đại hào quang, đại địa biến động và thân tướng Phật này, tâm lòng do dự, mới đến trước chỗ Phật, đầu lễ hai chân mà thưa rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Do nhân gì duyên gì mà có điềm lành này?

Lúc đó, Phật Thắng Đế bảo Thắng Thọ Bồ-tát Ma-ha-tát rằng: Thiện nam tử! Từ đây qua phương Nam hết các thế giới hằng hà sa thấy, có thế giới rớt sau tên là Kham Nhẫn, Phật hiệu là Thích-ca Mâu-ni Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hành Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Thế Tôn, hiện nay đang còn kia yên ổn trụ trì, sắp vì chúng Bồ-tát Ma-ha-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Vì thần lực Phật kia, nên mới hiện điềm lành này vậy.

Thắng Thọ nghe xong vui mừng nhảy nhót, lại thưa Phật rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Tôi nay xin qua thế giới Kham Nhẫn để xem lễ cúng dường Đức Thích-ca Mâu-ni Như Lai và các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát, để được pháp môn vô ngại giải đà-la-ni, môn tam-ma-địa, thần thông tự tại, trụ thân rớt sau là kẻ nối ngôi tôn vị. Cúi xin từ bi rủ lòng thương xót hứa cho.

Khi đó, Phật Thắng Đế bảo Thắng Thọ Bồ-tát rằng: Hay thay! Hay thay! Nay chính nhằm lúc, tùy ý người muốn đi. Rồi liền lấy ngàn cọng hoa sen sắc vàng, hoa này ngàn cánh, các báu trang nghiêm, trao cho Thắng Thọ Bồ-tát mà dặn dò rằng: Người cầm hoa này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, đứng như lời lẽ rằng: Thắng Đế Như Lai gửi lời thăm hỏi vô lượng, ít bệnh, ít não, đứng dậy nhẹ nhảm, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đời nhân được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng? Rồi đem hoa sen này gửi lên Thế Tôn để làm Phật sự. Và tiếp: Người đến cõi kia nên an trụ chánh tri mà xem cõi Phật kia và các đại chúng, đừng sinh lòng khinh ngạo mà tự hủy tổn lấy mình. Sở vì sao? Vì oai đức các Bồ-tát kia khó kịp người, nhưng vì bi nguyện huân tâm, nên mới đem đại nhân duyên mà thọ sinh về cõi kia.

Khi ấy, Thắng Thọ Bồ-tát nhận lãnh hoa và phụng sắc lệnh, rồi cùng với vô lượng trăm ngàn trăm ức muôn ức những vị xuất gia tại gia Bồ-tát Ma-ha-tát và vô số kẻ đồng nam đồng nữ đầu lễ chân Phật, rồi đi vòng quanh, phụng mệnh từ giả. Và đều cầm vô lượng các món hoa hương, tràng phan, lọng báu, áo mặc, ngọc trang sức và những đồ cúng cụ, rồi rần rộ phát dẫn mà đến. Trải qua phương Bắc thế giới các Đức Phật hằng hà sa thấy, mỗi mỗi chỗ Phật đều cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen, không bỏ qua một chỗ nào.

Đến chỗ Phật này, đầu lễ hai chân, đi quanh trăm ngàn vòng, lui đứng qua một phía. Thắng Thọ Bồ-tát đến trước Phật thưa rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Từ đây qua phương Bắc hết các thế giới hằng hà sa, có thế giới rốt sau tên là Tối Thắng, Phật hiệu là Thắng Đế Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hành Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Thế Tôn, gửi lời thăm hỏi Thế Tôn vô lượng, ít bệnh, ít não, đứng dậy nhẹ nhệm, khí lực điều hòa, yên vui trụ chăng? Việc đòi nhẫn được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng? Rồi mới cầm ngàn cọng hoa sen sắc vàng kính cẩn gửi lên Thế Tôn để làm Phật sự.

Liên lúc Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen này, rải lại phương Bắc thế giới các Phật hằng hà sa thấy, vì thần lực Phật nên khiến hoa sen này rơi khắp các cõi Phật. Trong các đài ở trong các hoa đều có vị hóa Phật, ngồi xếp bằng trên chân, vì các Bồ-tát mà thuyết pháp tương ứng là Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, chúng hữu tình nào được nghe quyết định Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Khi ấy, Thắng Thọ và các quyến thuộc thấy việc này rồi vui mừng nhảy nhót khen chưa từng có. Rồi đều tùy theo căn lành và đồ cúng cụ nhiều ít mà cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát xong, lui qua ngòai một phía.

Cứ như thế, từ thế giới rốt sau trở lại trước có bấy nhiêu cõi Phật ở phương Bắc, đều có các Đức Như Lai hiện đang vì đại chúng mà tuyên nói diệu pháp. Chỗ các Đức Phật này cũng đều có một vị thượng thủ Bồ-tát, thấy đại hào quang, đại địa biến động và thân tướng Phật này, mới đến trước chỗ Phật mà thưa rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Do nhân gì duyên gì mà có điềm lành này?

Khi ấy, các Đức Phật kia kia, đều đều đáp rằng: Từ đây qua phương Nam có thế giới tên là Kham Nhẫn. Phật hiệu là Thích-ca Mâu-ni, sắp vì Bồ-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, vì thần lực Phật kia nên mới hiện điềm lành này. Thượng thủ Bồ-tát nghe rồi vui mừng thấy đều xin qua thế giới Kham Nhẫn, để xem lễ cúng dường Phật và Bồ-tát.

Các Đức Như Lai kia khen hay và cho đi, rồi đều đem hoa sen sắc vàng ngàn báu mà dặn dò rằng: Ngươi nên cầm hoa sen này đến chỗ Phật kia, trình bày đầy đủ lời lẽ rằng: Ta gửi lời thăm hỏi vô lượng, ít bệnh, ít não, đứng dậy nhẹ nhệm, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đòi nhẫn được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng? Rồi cầm hoa sen này gửi lên Thế Tôn để làm Phật sự. Và tiếp: Ngươi đến cõi kia nên an trụ chánh tri mà xem cõi Phật và các Bồ-tát, đừng sinh lòng khinh ngạo mà tự hủy tổn lấy mình. Sở vì sao? Vì oai đức các Bồ-tát kia khó kịp ngươi, nhưng vì bi nguyện huân tâm nên mới đem đại nhân duyên mà thọ sinh về cõi kia vậy.

Mỗi mỗi Bồ-tát thượng thủ nhận lãnh hoa và phụng mệnh lệnh, rồi cùng với vô lượng vô số Bồ-tát và đồng nam đồng nữ đến bái từ giả Phật và cầm đồ cúng, rồi rần rộ phát dẫn mà đến. Những cõi Phật đã trải qua mỗi mỗi đều cúng dường Phật và Bồ-tát, không bỏ qua một cõi nào.

Đến chỗ Phật này đầu lễ hai chân, đi quanh trăm ngàn vòng, dâng hoa và trần thuật những lời lẽ được dặn dò. Đức Phật nhận hoa rồi rải lại phương Bắc, vì thần lực Phật nên hoa rơi khắp các cõi Phật. Trong các đài trong các hoa đều có vị hóa Phật, vì các Bồ-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, khiến các kẻ được nghe quyết định Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Thượng thủ Bồ-tát và các quyến thuộc thấy vậy rồi vui mừng khen chưa từng có. Rồi tùy theo căn lành và đồ cúng cụ nhiều ít mà cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát, rồi lui qua ngòai một phía.

Bấy giờ, phương Đông Bắc hết các thế giới hằng hà sa thấy, có thế giới rốt sau tên là Định Trang Nghiêm, Phật hiệu là Định Tạng Thắng Đức Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hành Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Thế Tôn, hiện nay còn kia yên ổn trụ trì, vì các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Đức Phật kia có một vị Bồ-tát tên là Ly Trần Dũng Mãnh, thấy đại hào quang, đại địa biến động và thân tướng Phật này, tâm lòng do dự mới đến trước chỗ Phật, đầu lạy hai chân mà thưa rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Do nhân gì duyên gì mà có điềm lành này?

Khi đó, Phật Định Tượng Thắng Đức bảo với Ly Trần Dũng Mãnh Bồ-tát Ma-ha-tát rằng: Thiện nam tử! Từ đây qua phương Tây Nam hết các thế giới hằng hà sa thấy, có thế giới rất sau tên là Kham Nhẫn, Phật hiệu là Thích-ca Mâu-ni Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hành Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Thế Tôn, hiện nay còn kia yên ổn trụ trì, sắp vì chúng Bồ-tát Ma-ha-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Vì thần lực Phật kia nên mới hiện điềm lành này.

Lúc đó, Ly Trần Dũng Mãnh nghe Phật vừa nói vui mừng nhảy nhót, lại thưa Phật rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Tôi nay xin qua thế giới Kham Nhẫn, xem lễ cúng dường Thích-ca Mâu-ni Như Lai và các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát, để được pháp môn vô ngại giải đà-la-ni, môn tam-ma-địa, thần thông tự tại mà trụ thân rất sau là kẻ nối ngôi tôn vị. Cúi xin từ bi rủ lòng thương xót hứa cho!

Tức thì Phật Định Tượng Thắng Đức bảo Ly Trần Dũng Mãnh Bồ-tát rằng: Hay thay! Hay thay! Nay chính nhằm thời, tùy ý người muốn đi. Rồi liền đem ngàn cọng hoa sen vàng, mỗi hoa ngàn cánh, các ngọc trang nghiêm trao cho Ly Trần Dũng Mãnh Bồ-tát mà dặn dò rằng: Người cầm hoa này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, đứng như lời lẽ Ta rằng: Định Tượng Thắng Đức Như Lai gửi lời thăm hỏi vô lượng, ít bệnh, ít não, đứng dậy nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đời nhẫn được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng? Rồi đem hoa sen này dâng gửi lên Thế Tôn để làm Phật sự. Và tiếp: Người đến cõi kia nên an trụ chánh tri mà xem cõi Phật kia và các đại chúng, đừng sinh lòng khinh ngạo mà tự hủy tổn lấy mình. Sở vì sao? Vì oai đức các Bồ-tát kia khó kịp người, nhưng vì bi nguyện huân tâm, mới đem đại nhân duyên mà thọ sinh cõi kia vậy.

Khi ấy, Ly Trần Dũng Mãnh Bồ-tát nhận lãnh hoa, phụng mệnh lệnh, rồi cùng với vô lượng trăm ngàn trăm ức muôn ức chúng xuất gia tại gia Bồ-tát Ma-ha-tát và vô số trăm ngàn kẻ đồng nam đồng nữ đầu lễ chân Phật, đi quanh và phụng mệnh từ giả. Mọi người đều cầm vô lượng các món hoa hương, tràng phan, lọng báu, áo mặc, ngọc trang sức và bao nhiêu đồ cúng cụ, rồi rần rộ phát dẫn mà đến. Trải qua phương Đông Bắc thế giới các Đức Phật hằng hà sa thấy, mỗi mỗi chỗ Phật đều cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen không bỏ qua một chỗ nào.

Đến chỗ Phật này, đầu lễ hai chân, đi quanh trăm ngàn vòng, rồi lui qua đứng một phía. Ly Trần Dũng Mãnh Bồ-tát tới trước Phật mà thưa rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Từ đây qua phương Đông Bắc, hết các thế giới hằng hà sa thấy, có thế giới rất sau tên là Định Trang Nghiêm, Phật hiệu là Định Tượng Thắng Đức Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hành Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Thế Tôn, gửi lời thăm hỏi Thế Tôn vô lượng, ít bệnh, ít não, đứng dậy nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đời nhẫn được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng? Và cầm ngàn cọng hoa sen sắc vàng ấy dâng gửi lên Thế Tôn để làm Phật sự.

Liền đấy, Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen này, rồi rải lại phương Đông Bắc thế giới các Đức Phật hằng hà sa thấy, vì thần lực Phật nên khiến hoa sen này rơi khắp cõi các Đức Phật. Trong các đài trong các hoa đều có vị hóa Phật ngồi xếp bằng trên chân, vì các Bồ-tát mà thuyết pháp tương ưng là Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, những kẻ hữu tình nào được nghe quyết định Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Khi ấy, Ly Trần Dũng Mãnh và các quyến thuộc đều thấy việc ấy rồi vui mừng nhảy nhót, khen chưa từng có. Rồi đều tùy theo căn lành và đồ cúng cụ nhiều ít mà cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát xong, mới lui ngôi qua một phía.

Cứ như thế, thế giới rất sau trở lại về trước, mỗi mỗi cõi Phật phương Đông Bắc, đều có các Đức Như Lai hiện đang vì đại chúng mà tuyên nói diệu pháp. Chỗ các Đức Phật ấy cũng đều có một vị thượng thủ Bồ-tát, thấy đại hào quang, đại địa biến động và thân tướng Phật này, mới đến trước chỗ Phật mà thưa rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Do nhân gì duyên gì mà có điềm lành này?

Khi ấy, các Đức Phật kia kia, đều đều đáp rằng: Từ đây qua phương Tây Nam có thế giới tên là Kham Nhẫn, Phật hiệu là Thích-ca Mâu-ni sắp vì Bồ-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, vì thần lực Phật kia nên mới hiện điềm lành này vậy. Thượng thủ Bồ-tát nghe vậy rồi vui mừng, mỗi mỗi xin qua thế giới Kham Nhẫn để xem lễ và cúng dường Phật cùng các Bồ-tát.

Các Đức Như Lai kia ngợi khen hay và bằng lòng cho đi, và lấy hoa sen sắc vàng ngàn báu mà dặn dò rằng: Ngươi nên cầm hoa này đến chỗ Phật kia, trình bày đầy đủ lời lẽ rằng: Ta gửi lời thăm hỏi vô lượng, ít bệnh, ít não, đứng dậy nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đòi nhẫn được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng? Mới cầm hoa sen này dâng gửi lên Thế Tôn để làm Phật sự. Và tiếp: Ngươi đến cõi kia nên an trụ chánh tri, mà xem cõi Phật và các Bồ-tát kia, đừng sinh lòng khinh ngạo mà tự hủy tổn lấy mình. Sở vì sao? Vì oai đức các Bồ-tát kia khó kịp ngươi, nhưng vì bi nguyện huân tâm, mới đem đại nhân duyên mà thọ sinh về cõi kia vậy.

Mỗi mỗi thượng thủ nhận lãnh hoa, phụng mệnh lệnh, rồi đều cùng với vô lượng vô số Bồ-tát và đồng nam đồng nữ từ giả Phật, mới cầm đồ cúng rần rộ phát dẫn mà đến. Những cõi Phật đã trải qua, mỗi mỗi cúng dường Phật và Bồ-tát, không bỏ qua một cõi nào.

Đến chỗ Phật này, đầu lễ hai chân, đi quanh trăm ngàn vòng, rồi dâng hoa và trần thuật những lời đã được dặn dò. Đức Phật nhận hoa xong, rải lại phương Đông Bắc, vì thần lực Phật nên hoa rơi khắp cõi các Đức Phật. Trong các đài trong các hoa đều có vị hóa Phật, vì các Bồ-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, khiến các kẻ được nghe quyết định Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Thượng thủ Bồ-tát và các quyến thuộc thấy vậy vui mừng khen chưa từng có, rồi đều tùy theo căn lành và đồ cúng cụ nhiều ít mà cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát xong lui qua ngòi một phía.

Bấy giờ, phương Đông Nam hết thế giới hàng hà sa thủy, có thế giới rốt sau tên là Diệu Giác Trang Nghiêm rất nên ưa thích, Phật hiệu là Liên Hoa Thắng Đức Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hành Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Thế Tôn, hiện nay còn kia yên ổn trụ trì, vì các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Đức Phật kia có một vị Bồ-tát tên là Liên Hoa Thủ, thấy đại hào quang, đại địa biến động và thân tướng Phật này, tâm lòng do dự, mới đến trước chỗ Phật, đầu lễ hai chân mà thưa rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Do nhân gì duyên gì mà có điềm lành này?

Khi ấy, Phật Liên Hoa Thắng Đức bảo Liên Hoa Thủ Bồ-tát Ma-ha-tát rằng: Thiện nam tử! Từ đây qua phương Tây Bắc hết thế giới hàng hà sa thủy, có thế giới rốt sau tên là Kham Nhẫn, Phật hiệu là Thích-ca Mâu-ni Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hành Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Thế Tôn, hiện nay còn kia, yên ổn trụ trì, sắp vì chúng Bồ-tát Ma-ha-tát mà nói Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Vì thần lực Phật nên mới hiện điềm lành này.

Lúc đó, Liên Hoa Thủ nghe Phật vừa nói vui mừng nhảy nhót, lại thưa Phật rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Tôi nay xin qua thế giới Kham Nhẫn để xem lễ cúng dường Thích-ca Mâu-ni Như Lai và các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát để được pháp môn vô ngại giải đà-la-ni, môn tam-ma-địa, thần thông tự tại, trụ thân rốt sau là kẻ nối ngôi tôn vi. Cúi xin từ bi đủ lòng thương xót hứa cho!

Bấy giờ, Phật Liên Hoa Thắng Đức bảo Liên Hoa Thủ Bồ-tát rằng: Hay thay! Hay thay! Nay chính nhằm lúc, tùy ý ngươi muốn đi. Liền lấy ngàn cọng hoa sen sắc vàng, mỗi hoa ngàn cánh, các báu trang nghiêm, trao cho Liên Hoa Thủ mà dặn dò rằng: Ngươi cầm hoa này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, đứng như lời lẽ Ta mà rằng: Đức Liên Hoa Thắng Đức Như Lai gửi thăm hỏi vô lượng, ít bệnh, ít não, đứng dậy nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đòi nhẫn được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng? Rồi đem hoa sen này gửi lên Thế Tôn để làm Phật sự. Và tiếp: Ngươi đến cõi kia nên an trụ chánh tri mà xem cõi Phật kia và các đại chúng, đừng sinh lòng khinh ngạo mà tự hủy tổn lấy mình. Sở vì sao? Vì oai đức các Bồ-tát kia khó kịp ngươi, nhưng vì bi nguyện huân tâm mới đem đại nhân duyên mà thọ sinh về cõi kia vậy.

Khi ấy, Liên Hoa Thủ Bồ-tát nhận lãnh hoa, phụng mệnh lệnh, rồi cùng với vô lượng trăm ngàn trăm ức muôn ức chúng xuất gia tại gia Bồ-tát Ma-ha-tát và vô số trăm ngàn kể đồng nam đồng nữ, đầu lễ chân Phật, đi quanh bên hữu và phụng mệnh mà từ giả. Mỗi mỗi đều cầm theo vô lượng các món hoa hương, tràng phan, lọng báu, áo mặc, ngọc trang sức và đồ cúng cụ, rồi rần rộ phát dẫn mà đến. Trái qua phương Đông Nam thế giới các Đức Phật hằng hà sa thấy, mỗi mỗi chỗ Phật đều cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen, không bỏ qua một chỗ nào.

Đến chỗ Phật này, đầu lễ hai chân, đi quanh trăm ngàn vòng, rồi lui qua đứng một phía. Liên Hoa Thủ Bồ-tát đến trước Phật mà thưa rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Từ đây qua phương Đông Nam hết thế giới hằng hà sa thấy, có thế giới rốt sau tên là Diệu Giác Trang Nghiêm rất nên ưa thích, Phật hiệu là Liên Hoa Thắng Đức Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hành Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Thế Tôn, gửi lời thăm hỏi Thế Tôn vô lượng, ít bệnh, ít nã, đứng dậy nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đời nhần được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng? Rồi mới cầm ngàn cọng hoa sen sắc vàng dâng gửi lên Thế Tôn để làm Phật sự.

Tức thì Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen ấy, rồi rải lại phương Đông Nam thế giới các Đức Phật hằng hà sa thấy, vì thần lực Phật nên khiến hoa sen này rơi khắp cõi các Đức Phật. Trong các đài trong các hoa, đều có vị hóa Phật ngồi xếp bằng trên chân, vì các Bồ-tát mà thuyết pháp tương ưng là Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, những kẻ hữu tình nào được nghe quyết định Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Khi ấy, Liên Hoa Thủ và các quyến thuộc thấy việc vậy rồi, vui mừng nhảy nhót khen chưa từng có. Rồi đều tùy theo căn lành và đồ cúng cụ nhiều ít mà cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát xong, lui qua ngồi một phía.

Cứ như thế, thế giới rốt sau trở lại trước, mỗi mỗi các cõi Phật ở phương Đông Nam đều có Như Lai, hiện nay vì đại chúng mà tuyên nói diệu pháp. Chỗ các Đức Phật ấy cũng đều có một vị thượng thủ Bồ-tát, thấy đại hào quang, đại địa biến động và thân tướng Phật này, tới trước chỗ Phật mà thưa rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Do nhân gì duyên gì mà có điềm lành này?

Khi ấy, các Đức Phật kia kia, mỗi mỗi đều đáp rằng: Từ đây qua phương Tây Bắc, có thế giới tên là Kham Nhẫn. Phật hiệu là Thích-ca Mâu-ni, sắp vì Bồ-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Vì thần lực Phật kia nên mới hiện điềm lành này. Thượng thủ Bồ-tát nghe rồi vui mừng, mỗi mỗi đều xin qua thế giới Kham Nhẫn để xem lễ cúng dường Phật và Bồ-tát.

Các Đức Như Lai kia đều khen hay và bằng lòng cho đi. Và đều lấy hoa sen sắc vàng ngàn báu mà dặn dò rằng: Người nên cầm hoa này đến chỗ Phật kia, đầy đủ trình bày rằng: Ta gửi lời thăm hỏi vô lượng, ít bệnh, ít nã, đứng dậy nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đời nhần được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng? Rồi đem hoa sen này dâng gửi lên Thế Tôn để làm Phật sự. Và tiếp: Người đến cõi kia nên an trụ chánh tri mà xem cõi Phật kia và các Bồ-tát kia, đừng sinh lòng khinh ngạo mà tự hủy tổn lấy mình. Sở vì sao? Vì oai đức các Bồ-tát kia khó kịp người, nhưng vì bi nguyện huân tâm nên mới đem đại nhân duyên mà thọ sinh về cõi kia vậy.

Mỗi mỗi thượng thủ nhận lãnh hoa và phụng mệnh lệnh, rồi cùng với vô lượng vô số Bồ-tát, đồng nam đồng nữ từ giả Phật, cầm đồ cúng cụ rần rộ phát dẫn mà đến. Các cõi Phật đã trái qua, mỗi mỗi đều cúng dường Phật và Bồ-tát, không bỏ qua một cõi nào.

Đến chỗ Phật này, đầu lễ hai chân, đi quanh trăm ngàn vòng, rồi dâng hoa và trình bày đầy đủ những lời đã được dặn dò. Đức Phật nhận hoa xong, rải lại phương Đông Nam, vì thần lực Phật nên hoa rơi khắp các cõi Phật. Trong các đài trong các hoa đều có vị hóa Phật, vì các Bồ-tát mà nói Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, khiến các kẻ nghe quyết định Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Thượng thủ Bồ-tát và các quyến thuộc thấy rồi vui mừng khen chưa từng có. Rồi đều tùy theo căn lành và đồ cúng cụ nhiều ít, mà cúng dường Phật và Bồ-tát xong, mới lui qua ngồi một phía.

Bấy giờ, phương Tây Nam hết thế giới hằng hà sa thủy, có thế giới rớt sau tên là Ly Trần Tụ, Phật hiệu là Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức Như Lai, Ứng Chánh Đăng Giác, Minh Hành Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Thế Tôn, hiện nay còn kia yên ổn trụ trì, vì các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Phật kia có một vị Bồ-tát tên là Nhật Quang Minh, thấy đại hào quang, đại địa biến động và thân tướng Phật này, tâm lòng do dự, mới đến trước chỗ Phật, đầu lễ hai chân mà thưa rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Do nhân gì duyên gì mà có điềm lành này?

Khi ấy, Phật Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức bảo Nhật Quang Minh Bồ-tát Ma-ha-tát rằng: Thiện nam tử! Từ đây qua phương Đông Bắc hết thế giới hằng hà sa thủy, có thế giới rớt sau tên là Kham Nhẫn, Phật hiệu là Thích-ca Mâu-ni Như Lai, Ứng Chánh Đăng Giác, Minh Hành Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Thế Tôn, hiện nay còn kia, yên ổn trụ trì, sắp vì chúng Bồ-tát Ma-ha-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Vì thần lực Phật kia nên mới hiện điềm lành này vậy.

Lúc đó, Nhật Quang Minh nghe Phật vừa nói vui mừng nhảy nhót, lại thưa Phật rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Tôi nay xin qua thế giới Kham Nhẫn để xem lễ cúng dường Thích-ca Mâu-ni Như Lai và các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát để được pháp môn vô ngại giải đà-la-ni, môn tam-ma-địa, thần thông tự tại, trụ thân rớt sau là kẻ nối ngôi tôn vị. Cúi xin từ bi rủ lòng thương xót mà hứa cho!

Lúc đó, Phật Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức Như Lai bảo Nhật Quang Minh Bồ-tát rằng: Hay thay! Hay thay! Nay chính nhằm lúc, tùy ý Người muốn đi. Tức thì lấy ngàn cọng hoa sen sắc vàng, hoa ấy ngàn cánh, các báu trang nghiêm trao cho Nhật Quang Minh Bồ-tát mà dặn dò rằng: Người cầm hoa này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, đứng như lời lẽ Ta rằng: Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức Như Lai, gửi lời thăm hỏi vô lượng, ít bệnh, ít não, đứng dậy nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đời nhẫn được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng? Rồi cầm hoa sen này gửi lên Thế Tôn để làm Phật sự. Và tiếp: Người đến cõi kia nên an trụ chánh tri mà xem cõi Phật và các đại chúng kia, đừng sinh lòng khinh ngạo mà tự hủy tổn lấy mình. Sở vì sao? Vì oai đức các Bồ-tát kia khó kịp người, nhưng vì bi nguyện huân tâm mới đem đại nhân duyên mà thọ sinh về cõi kia vậy.

Lúc ấy, Nhật Quang Minh Bồ-tát nhận lãnh hoa phụng mệnh lệnh, rồi cùng với vô lượng trăm ngàn trăm ức muôn ức những kẻ xuất gia tại gia Bồ-tát Ma-ha-tát và vô số đồng nam đồng nữ đầu lễ chân Phật đi quanh bên hữu, phụng mệnh từ già. Mỗi mỗi đều cầm vô lượng các món hoa hương, tràng phan, lọng báu, áo mặc, ngọc trang sức và các đồ cúng cụ, rồi rần rộ phát dẫn mà đến. Trải qua phương Tây Nam thế giới các Đức Phật hằng hà sa thủy, mỗi mỗi chỗ Phật đều cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen, không bỏ qua một chỗ nào.

Đến chỗ Phật này, đầu lễ hai chân, đi quanh trăm ngàn vòng mới lui qua đứng một phía. Nhật Quang Minh Bồ-tát đến trước Phật thưa rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Từ đây qua phương Tây Nam hết thế giới hằng hà sa thủy, có thế giới rớt sau tên là Ly Trần Tụ, Phật hiệu là Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức Như lai, Ứng Chánh Đăng Giác, Minh Hành Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Thế Tôn gửi lời thăm hỏi Thế Tôn vô lượng, ít bệnh, ít não, đứng dậy nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đời nhẫn được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng? Rồi mới đem ngàn cọng hoa sen sắc vàng ấy dâng gửi lên Thế Tôn để làm Phật sự.

Khi ấy, Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen này, rồi rải lại phương Tây Nam hết thế giới các Đức Phật hằng hà sa thủy, vì thần lực Phật nên hoa sen này rơi khắp cõi các Đức Phật. Trong các đài trong các hoa đều có vị hóa Phật ngồi xếp bằng trên chân, vì các Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa là pháp tương ưng, những kẻ hữu tình nào được nghe quyết định Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Lúc đó, Nhật Quang Minh và các quyến thuộc thấy việc vậy rồi vui mừng nhảy nhót khen chưa từng có. Rồi đều tùy theo căn lành và đồ cúng cụ nhiều ít mà cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát xong, mới lui qua ngồi một phía.

Cứ như thế, thế giới rớt sau trở lại trước, các phương ở Tây Nam mỗi mỗi cõi Phật, đều có Như Lai hiện vì đại chúng mà tuyên nói diệu pháp. Chỗ các Đức Phật này cũng đều có một vị thượng thủ Bồ-tát, thấy đại hào quang, đại địa biến động và thân tướng Phật này, đến trước chỗ Phật mà thưa rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Do nhân gì duyên gì mà có điềm lành này?

Khi ấy, các Phật kia kia, đều đều đáp rằng: Từ đây qua phương Đông Bắc có thế giới Kham Nhãn. Phật hiệu Thích-ca Mâu-ni sắp vì Bồ-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, vì thần lực Phật kia nên mới hiện điềm lành này vậy. Thượng thủ Bồ-tát nghe rồi vui mừng, mỗi mỗi xin qua thế giới Kham Nhãn, xem lễ cúng dường Phật và Bồ-tát.

Các Đức Như Lai kia khen hay cho đi. Rồi đều lấy hoa sen sắc vàng ngàn báu mà dạn dò rằng: Ngươi nên cầm hoa này đến chỗ Phật kia mà trình bày đầy đủ rằng: Ta gửi lời thăm hỏi vô lượng, ít bệnh, ít não, đứng dậy nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đòi nhẫn được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng? Rồi đem hoa sen này dâng gửi lên Thế Tôn để làm Phật sự. Và tiếp: Ngươi đến cõi kia nên an trụ chánh tri mà xem cõi Phật kia và các Bồ-tát, đừng sinh lòng khinh ngạo mà tự hủy tổn lấy mình. Sở vì sao? Vì oai đức các Bồ-tát kia khó kịp ngươi, nhưng vì bi nguyện huân tâm mới đem đại nhân duyên mà thọ sinh về cõi kia vậy.

Mỗi mỗi thượng thủ nhận lãnh hoa, phụng mệnh lệnh, rồi cùng với vô lượng vô số Bồ-tát và đồng nam đồng nữ từ giả Phật, cầm đồ cúng rần rộ phát dẫn nhau mà đến. Các cõi Phật đã trải qua, mỗi mỗi đều cúng dường Phật và Bồ-tát, không bỏ qua một cõi nào.

Đến chỗ Phật này, đầu lễ hai chân, đi quanh trăm ngàn vòng, rồi mới dâng hoa và trần thuật những lời đã được dạn dò. Đức Phật nhận hoa xong, rồi rải lại phương Tây Nam, vì thần lực Phật nên hoa rơi khắp cõi các Đức Phật. Trong các đài trong các hoa đều có vị hóa Phật vì các Bồ-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, khiến kẻ được nghe quyết định Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Thượng thủ Bồ-tát và các quyến thuộc thấy việc vậy rồi, vui mừng khen chưa từng có. Rồi đều tùy theo căn lành và đồ cúng cụ nhiều ít mà cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát, xong lui qua ngồi một phía.

Bấy giờ, phương Tây Bắc hết thế giới hàng hà sa thủy, có thế giới rớt sau tên là Chơn Tự Tại, Phật hiệu là Nhất Bảo Cái Thắng Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hành Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Thế Tôn, hiện nay còn kia, yên ổn trụ trì, vì các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Đức Phật kia có vị Bồ-tát tên là Bảo Thắng, thấy đại hào quang, đại địa biến động và thân tướng Phật này, tâm lòng do dự, mới đến trước chỗ Phật, đầu lễ hai chân mà thưa rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Do nhân gì duyên gì mà có điềm lành này?

Khi đó, Phật Nhất Bảo Cái Thắng bảo với Bảo Thắng Bồ-tát Ma-ha-tát rằng: Thiện nam tử! Từ đây qua phương Đông Nam hết thế giới hàng hà sa thủy, có thế giới rớt sau tên là Kham Nhãn, Phật hiệu là Thích-ca Mâu-ni Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hành Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Thế Tôn, hiện nay còn kia yên ổn trụ trì, sắp vì chúng Bồ-tát Ma-ha-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Vì thần lực Phật kia nên mới có hiện điềm lành này vậy.

Bảo Thắng nghe rồi vui mừng nhảy nhót, lại thưa Phật rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Tôi nay xin qua thế giới Kham Nhãn để xem lễ cúng dường Thích-ca Mâu-ni Như Lai và các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát để được pháp môn vô ngại giải đà-la-ni, môn tam-ma-địa, thần thông tự tại, trụ thân rớt sau là kể nổi ngôi tôn vị. Cúi xin từ bi rủ lòng thương xót hứa cho!

Khi ấy, Phật Nhất Bảo Cái Thắng nói với Bảo Thắng Bồ-tát rằng: Hay thay! Hay thay! Nay chính nhằm thời, tùy ý Ngươi muốn đi. Rồi liền lấy ngàn cọng hoa sen sắc vàng, mỗi hoa ngàn cánh, các báu trang nghiêm trao cho Bảo Thắng Bồ-tát mà dặn dò rằng: Ngươi cầm hoa này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni đứng như lời lẽ Ta mà thưa rằng: Nhất Bảo Cái Thắng Như Lai gửi lời thăm hỏi vô lượng, ít bệnh, ít não, đứng dậy nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đòi nhẫn được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng? Rồi cầm hoa này gửi lên Thế Tôn để làm Phật sự. Và tiếp: Ngươi đến cõi kia nên an trụ chánh tri mà xem cõi Phật kia và các đại chúng, đừng sinh lòng khinh ngạo mà tự hủy tổn lấy mình. Sở vì sao? Vì oai đức các Bồ-tát kia khó kịp ngươi, nhưng vì bi nguyện huân tâm nên mới đem đại nhân duyên mà thọ sinh về cõi kia vậy.

Lúc đó, Bảo Thắng Bồ-tát nhận lãnh hoa phụng mệnh lệnh, rồi cùng với vô lượng trăm ngàn trăm ức muôn ức kể xuất gia tại gia Bồ-tát Ma-ha-tát và vô số trăm ngàn đồng nam đồng nữ, đầu lễ chân Phật, đi quanh bên hữu và phụng mệnh lệnh từ giả. Mỗi người đều cầm vô lượng các món hoa hương, tràng phan, lọng báu, áo mặc, ngọc trang sức và bao nhiêu đồ cúng cụ, rần rộ phát dẫn mà đến. Trái qua phương Tây Bắc thế giới các Đức Phật hằng hà sa thấy, mỗi mỗi đều cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen các Đức Phật, không bỏ qua một cõi nào.

Đến chỗ Phật này, đầu lễ hai chân, đi quanh trăm ngàn vòng, rồi mới lui qua đứng một phía. Bảo Thắng Bồ-tát đến trước Phật mà thưa rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Từ đây qua phương Tây Bắc hết thế giới hằng hà sa thấy, có thế giới rốt sau tên là Chân Tự Tại. Phật hiệu là Nhất Bảo Cái Thắng Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hành Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Thế Tôn gửi lời thăm hỏi Thế Tôn vô lượng, ít bệnh, ít não, đứng dậy nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đòi nhẫn được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng? Rồi cầm ngàn cọng hoa sen gửi lên Thế Tôn để làm Phật sự.

Liền đó Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen ấy, rồi rải lại phương Tây Bắc thế giới các Đức Phật hằng hà sa thấy, vì thần lực Phật nên khiến hoa sen này rơi khắp cõi các Phật. Trong các đài trong các hoa đều có vị hóa Phật ngồi xếp bằng trên chân, vì các Bồ-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa là pháp tương ưng, kể hữu tình nào được nghe thuyết dạng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Lúc này, Bảo Thắng và các quyến thuộc thấy việc vậy vui mừng nhảy nhót, khen chưa từng có. Rồi tùy theo căn lành và đồ cúng cụ nhiều ít mà cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát xong, mới lui qua ngồi một phía.

Cứ như thế, từ thế giới rốt sau trở lại trước, các cõi Phật mỗi mỗi ở phương Tây Bắc đều có các Đức Như Lai hiện nay vì đại chúng mà tuyên nói diệu pháp. Chỗ các Đức Phật này, cũng đều có một vị thượng thủ Bồ-tát thấy đại hào quang, đại địa biến động và thân tướng Phật này, mới đến trước chỗ Phật mà thưa rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Do nhân gì duyên gì mà có diêm lành này?

Khi ấy, các Phật kia kia, đều đều đáp rằng: Từ đây qua phương Đông Nam có thế giới tên là Kham Nhẫn. Phật hiệu là Thích-ca Mâu-ni sắp vì Bồ-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, vì thần lực Phật kia nên mới hiện diêm lành này vậy. Thượng thủ Bồ-tát nghe rồi vui mừng, mỗi mỗi đều xin qua thế giới Kham Nhẫn để xem lễ cúng dường Phật và Bồ-tát.

Các Đức Như Lai kia đều khen hay và bằng lòng cho đi. Rồi đều đem hoa sen sắc vàng ngàn báu mà dặn dò rằng: Ngươi nên cầm hoa này đến chỗ Phật kia, trình bày đầy đủ lời lẽ rằng: Ta gửi lời thăm hỏi vô lượng, ít bệnh, ít não, đứng dậy nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đòi nhẫn được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng? Rồi cầm hoa sen này gửi lên Thế Tôn để làm Phật sự. Và tiếp: Ngươi đến cõi kia nên an trụ chánh tri xem cõi Phật kia và các Bồ-tát, đừng sinh lòng khinh ngạo mà tự hủy tổn lấy mình. Sở vì sao? Vì oai đức các Bồ-tát kia khó kịp ngươi, nhưng vì bi nguyện huân tâm nên mới đem đại nhân duyên mà thọ sinh về cõi kia vậy.



Mỗi mỗi thượng thủ nhận lãnh hoa phụng mệnh lệnh, rồi cùng với vô lượng vô số Bồ-tát đồng nam đồng nữ từ giả Phật, cầm đồ cúng rần rộ phát dẫn mà đến. Các cõi Phật đã đặng trải qua, mỗi mỗi đều cúng dường Phật và Bồ-tát, không bỏ qua một cõi nào.

Đến chỗ Phật này, đầu lễ hai chân, đi quanh trăm ngàn vòng rồi dâng hoa và trình bày đầy đủ những lời đã được dặn dò từ trước. Đức Phật nhận hoa xong rải lại phương Tây Bắc, vì thần lực Phật nên hoa rơi khắp các cõi Phật. Trong các đài trong các hoa đều có vị hóa Phật vì các Bồ-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, khiến các kẻ nghe quyết đặng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Thượng thủ Bồ-tát cùng các quyền thuộc thấy việc vậy vui mừng khen chưa từng có. Rồi đều tùy theo căn lành và đồ cúng cụ nhiều ít, mà cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát xong, mới lui qua ngòai một phía.

Bấy giờ, phương Hạ hết thế giới hằng hà sa thấy, có thế giới rớt sau tên là Liên Hoa, Phật hiệu là Liên Hoa Đức Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hành Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Thế Tôn, hiện nay còn kia yên ổn trụ trì, vì các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Đức Phật kia có một vị Bồ-tát tên là Liên Hoa Thắng, thấy đại hào quang, đại địa biến động và thân tướng Phật này, tâm lòng do dự, mới đến trước chỗ Phật, đầu lễ hai chân mà thưa rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Do nhân gì duyên gì mà có diêm lành này?

Khi đó, Phật Liên Hoa Đức bảo Liên Hoa Thắng Bồ-tát Ma-ha-tát rằng: Thiện nam tử! Từ đây lên phương Thượng hết thế giới hằng hà sa thấy có thế giới rớt sau tên là Kham Nhẫn, Phật hiệu là Thích-ca Mâu-ni Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hành Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Thế Tôn, hiện nay còn kia yên ổn trụ trì, sắp vì chúng Bồ-tát Ma-ha-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Vì thần lực Phật kia nên có diêm lành này vậy.

Lúc ấy, Liên Hoa Thắng nghe Phật vừa nói vui mừng nhảy nhót, lại thưa Phật rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Tôi nay xin qua thế giới Kham Nhẫn xem lễ cúng dường Thích-ca Mâu-ni Như Lai và các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát để được pháp môn vô ngại giải đà-la-ni, môn tam-ma-địa, thần thông tự tại, trụ thân rớt sau là kẻ nối ngôi tôn vị. Cúi xin từ bi rủ lòng thương xót hứa cho!

Khi ấy, Phật Liên Hoa Đức bảo Liên Hoa Thắng Bồ-tát rằng: Hay thay! Hay thay! Nay chính nhằm lúc, tùy ý Ngươi muốn đi. Rồi liền lấy ngàn cọng hoa sen sắc vàng, mỗi hoa ngàn cánh, các báu trang nghiêm trao cho Liên Hoa Thắng Bồ-tát mà dặn dò rằng: Ngươi cầm hoa này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni đứng như lời lẽ Ta rằng: Liên Hoa Đức Như Lai gửi lời thăm hỏi vô lượng, ít bệnh, ít não, đứng dậy nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chặng? Việc đời nhẫn được chặng? Chúng sinh dễ độ chặng? Rồi cầm hoa này dâng gửi lên Thế Tôn để làm Phật sự. Và tiếp: Ngươi đến cõi kia nên an trụ chánh tri mà xem cõi Phật kia và các đại chúng, đừng sinh lòng khinh ngạo mà tự hủy tổn lấy mình. Sở vì sao? Vì oai đức các Bồ-tát kia khó kịp ngươi, nhưng vì bi nguyện huân tâm nên mới đem đại nhân duyên mà thọ sinh về cõi kia vậy.

Khi ấy, Liên Hoa Thắng Bồ-tát nhận lãnh hoa phụng mệnh lệnh, rồi cùng với vô lượng trăm ngàn trăm ức muôn ức kẻ xuất gia tại gia Bồ-tát Ma-ha-tát và vô số đồng nam đồng nữ đầu lễ chân Phật, đi quanh bên hữu, phụng mệnh từ giả. Mỗi người đều cầm vô lượng hoa hương, tràng phan, lọng báu, áo mặc, ngọc trang sức và đồ cúng cụ, rồi rần rộ phát dẫn mà đến. Trải qua phương Hạ thế giới các Đức Phật hằng hà sa thấy, mỗi mỗi chỗ Phật đều cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen không bỏ qua một chỗ nào.

Đến chỗ Phật này, đầu lễ hai chân, đi quanh trăm ngàn vòng rồi lui qua đứng một phía. Liên Hoa Thắng Bồ-tát đến trước Phật thưa rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Từ đây xuống phương Hạ hết thế giới hằng hà sa thấy, có thế giới rớt sau tên là Liên Hoa, Phật hiệu là Liên Hoa Đức Như Lai, Ứng Chánh

**Đẳng Giác, Minh Hành Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Thế Tôn, gửi lời thăm hỏi Thế Tôn vô lượng, ít bệnh, ít náo, đứng dậy nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đòi nhẫn được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng? Rồi cầm ngàn cọng hoa sen sắc vàng dâng gửi lên Thế Tôn để làm Phật sự.**

Lúc đó, Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen ấy, rồi rải lại phương Hạ thế giới các Đức Phật hằng hà sa thủy, vì thần lực Phật nên khiến hoa sen này rơi khắp cõi các Phật. Trong các đài trong các hoa đều có vị hóa Phật ngồi xếp bằng trên chân, vì các Bồ-tát mà thuyết pháp tương ứng là Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, kể hữu tình nào được nghe quyết định Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Khi ấy, Liên Hoa Thắng và các quyến thuộc thấy việc này vậy vui mừng nhảy nhót, khen chưa từng có. Rồi đều tùy theo căn lành và đồ cúng cụ nhiều ít, mà cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát xong, mới lui qua ngòai một phía.

Cứ như thế, từ thế giới rớt sau trở lại trước, có bấy nhiêu mỗi mỗi cõi Phật ở phương Hạ đều có các Đức Như Lai, hiện nay vì đại chúng tuyên nói diệu pháp. Chỗ các Đức Phật này cũng đều có một vị thượng thủ Bồ-tát, thấy đại hào quang, đại địa biến động và thân tướng Phật này, mới đến trước chỗ Phật mà thưa rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Do nhân gì duyên gì mà có điềm lành này?

Liên đó các Đức Phật kia kia, đều đều đáp rằng: Ở trên phương Thượng kia có thế giới Kham Nhẫn, Phật hiệu Thích-ca Mâu-ni sắp vì Bồ-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Vì thần lực Phật kia nên mới hiện điềm lành này vậy. Thượng thủ Bồ-tát nghe rồi vui mừng, mỗi mỗi đều xin qua thế giới Kham Nhẫn để xem lễ cúng dường Phật và Bồ-tát.

Các Đức Như Lai kia đều khen hay và bằng lòng cho đi. Rồi đều lấy hoa sen sắc vàng ngàn báu mà dặn dò rằng: Ngươi nên cầm hoa này đến chỗ Phật kia và trình bày đầy đủ lời lẽ rằng: Ta gửi lời thăm hỏi vô lượng, ít bệnh, ít náo, đứng dậy nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đòi nhẫn được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng? Rồi cầm hoa này dâng gửi lên Thế Tôn để làm Phật sự. Và tiếp: Ngươi đến cõi kia nên an trụ chánh tri mà xem cõi Phật và các Bồ-tát, đừng sinh lòng khinh ngạo mà tự hủy tổn lấy mình. Sở vì sao? Vì oai đức các Bồ-tát kia khó kịp ngươi, nhưng vì bi nguyện huân tâm nên mới đem đại nhân duyên mà thọ sinh về cõi kia vậy.

Mỗi mỗi thượng thủ nhận lãnh hoa phụng mệnh lệnh, rồi cùng với vô lượng vô số Bồ-tát đồng nam đồng nữ từ giả Phật, cầm đồ cúng rần rộ phát dẫn mà đến. Các cõi Phật đã trải qua, mỗi mỗi đều cúng dường Phật và Bồ-tát, không bỏ qua một cõi nào.

Đến chỗ Phật này, đầu lễ hai chân, đi quanh trăm ngàn vòng, rồi mới dâng hoa và trình thuật những lời đã được dặn dò từ trước. Đức Phật nhận hoa xong, rải lại phương Hạ, vì thần lực Phật nên hoa rơi khắp cõi các Đức Phật. Trong các đài trong các hoa đều có vị hóa Phật, vì các Bồ-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, khiến các kẻ nghe quyết định Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Thượng thủ Bồ-tát và các quyến thuộc thấy việc này vậy vui mừng khen chưa từng có. Rồi đều tùy theo căn lành và đồ cúng cụ nhiều ít mà cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát xong, mới lui qua ngòai một phía.

Bấy giờ, phương Thượng hết thế giới hằng hà sa thủy, có thế giới rớt sau tên là Hoan Hỷ, Phật hiệu là Hỷ Đức Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hành Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Thế Tôn, hiện nay còn kia, yên ổn trụ trì, vì các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Phật kia có một vị Bồ-tát tên là Hỷ Thọ, thấy đại hào quang, đại địa biến động và thân tướng Phật này, tâm lòng do dự, đến trước chỗ Phật, đầu lễ hai chân mà thưa rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Do nhân gì mà có điềm lành này?

Khi ấy, Phật Hỷ Đức bảo Hỷ Thọ Bồ-tát Ma-ha-tát rằng: Thiện nam tử! Từ đây xuống phương Hạ hết thế giới hằng hà sa thủy, có thế giới rớt sau tên là Kham Nhẫn, Phật hiệu là Thích-ca Mâu-ni Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hành Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng

Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Thế Tôn, hiện nay còn kia yên ổn trụ trì, sắp vì chúng Bồ-tát Ma-ha-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Vì thần lực Phật kia, nên mới hiện điềm lành này vậy.

Hỷ Thọ nghe rồi vui mừng nhảy nhót, lại thưa Phật rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Tôi nay xin qua thế giới Kham Nhẫn, xem lễ cúng dường Thích-ca Mâu-ni Như Lai và các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát, để được pháp môn vô ngại giải đà-la-ni, môn tam-ma-địa, thần thông tự tại, trụ thân rốt sau là kẻ nối ngôi tôn vị. Cúi xin từ bi đủ lòng thương xót hứa cho!

Liên đó, Phật Hỷ Đức bảo Hỷ Thọ Bồ-tát rằng: Hay thay! Hay thay! Nay chính nhằm lúc, tùy ý Ngươi muốn đi. Rồi liền lấy ngàn hoa sen sắc vàng, mỗi hoa ngàn cánh, trang nghiêm các ngọc, trao cho Hỷ Thọ Bồ-tát mà dặn dò rằng: Ngươi nên cầm hoa này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, đứng như lời lẽ Ta rằng: Hỷ Đức Như Lai gửi lời thăm hỏi vô lượng, ít bệnh, ít não, đứng dậy nhẹ nhệm, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đòi nhẫn được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng? Rồi cầm hoa này dâng gửi lên Thế Tôn để làm Phật sự. Và tiếp: Ngươi đến cõi kia nên an trụ chánh tri mà xem cõi Phật kia và các đại chúng, đừng sinh lòng khinh ngạo mà tự hủy tổn lấy mình. Sở vì sao? Vì oai đức các Bồ-tát kia khó kịp ngươi, nhưng vì bi nguyện huân tâm, nên mới đem đại nhân duyên mà thọ sinh về cõi kia vậy.

Khi ấy, Hỷ Thọ Bồ-tát nhận lãnh hoa phụng mệnh lệnh, rồi cùng với vô lượng trăm ngàn trăm ức muôn ức kẻ xuất gia tại gia Bồ-tát Ma-ha-tát và đồng nam đồng nữ, đầu lễ chân Phật, đi quanh bên hữu và phụng mệnh từ giã. Mỗi người đều cầm vô lượng các món hoa hương, tràng phan, lọng báu, áo mặc, ngọc trang sức và bao nhiêu đồ cúng cụ, rồi rần rộ phát dẫn mà đến. Trải qua phương Thượng thế giới các Đức Phật hằng hà sa thấy, mỗi mỗi chỗ Phật đều cúng dường cung kính, tôn trọng khen ngợi, không bỏ qua một chỗ nào.

Đến chỗ Phật này, đầu lễ hai chân, đi quanh trăm ngàn vòng, mới lui qua đứng một phía. Hỷ Thọ Bồ-tát đến trước Phật thưa rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Từ đây lên phương Thượng hết thế giới hằng hà sa thấy, có thế giới rốt sau tên là Hoan Hỷ, Phật hiệu là Hỷ Đức Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hành Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Thế Tôn gửi lời thăm hỏi Thế Tôn vô lượng, ít bệnh, ít não, đứng dậy nhẹ nhệm, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đòi nhẫn được chăng? Chúng sinh dễ độ chăng? Và cầm ngàn cọng hoa sen sắc vàng dâng gửi lên Thế Tôn để làm Phật sự.

Bấy giờ, Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen, rồi rải lại phương Thượng thế giới các Đức Phật hằng hà sa thấy, vì thần lực Phật nên khiến hoa ấy rơi khắp cõi các Đức Phật. Trong các đài trong các hoa đều có vị hóa Phật ngồi xếp bằng třeo chân, vì các Bồ-tát mà thuyết pháp tương ưng là Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, khiến kẻ hữu tình được nghe quyết định Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Lúc ấy, Hỷ Thọ và các quyến thuộc thấy việc này vậy đều vui mừng nhảy nhót, khen chưa từng có. Rồi đều tùy theo căn lành và đồ cúng cụ nhiều ít mà cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát xong, lui qua ngồi một phía.

Cứ như thế, từ thế giới rốt sau trở lại trước, có bấy nhiêu mỗi mỗi cõi Phật ở phương Thượng đều có Như Lai, hiện nay vì đại chúng mà tuyên nói diệu pháp. Các chỗ Phật này cũng đều có một vị thượng thủ Bồ-tát thấy đại hào quang, đại địa biến động và thân tướng Phật này, mới đến trước chỗ Phật thưa rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Do nhân gì duyên gì mà có điềm lành này?

Khi ấy, các Đức Phật kia kia, đều đều đáp rằng: Từ đây xuống phương Hạ có thế giới Kham Nhẫn, Phật hiệu Thích-ca Mâu-ni, sắp vì Bồ-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, vì thần lực Phật kia nên mới hiện điềm lành này vậy.

Thượng thủ Bồ-tát nghe xong vui mừng, mỗi mỗi xin qua thế giới Kham Nhẫn để xem lễ cúng dường Phật và Bồ-tát. Các Đức Như Lai kia đều khen hay và bằng lòng cho đi. Rồi đều lấy hoa sen sắc vàng ngàn báu mà dặn dò rằng: Ngươi nên cầm hoa này đến chỗ Phật kia mà trình bày đầy đủ lời lẽ

rằng: Ta gửi lời thăm hỏi vô lượng, ít bệnh, ít nã, đứng dậy nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, yên vui trụ chãng? Việc đời nhần đợc chãng? Chúng sinh dễ độ chãng? Rồi cầm hoa sen này dâng gửi lên Thế Tôn để làm Phật sự. Và tiếp: Ngươi đến cõi kia nên an trụ chánh tri mà xem cõi Phật và các Bồ-tát kia, đừng sinh lòng khinh ngạo mà tự hủy tổn lấy mình. Sở vì sao? Vì oai đức các Bồ-tát kia khó kịp ngươi, nhưng vì bi nguyện huân tâm, nên mới đem đại nhân duyên mà thọ sinh về cõi kia vậy.

Mỗi mỗi thượng thủ nhận lãnh hoa phụng mệnh lệnh, rồi cùng với vô lượng vô số Bồ-tát đồng nam đồng nữ từ giã Phật, cầm đồ cúng rần rộ phát dẫn mà đến. Các cõi Phật đã trải qua, mỗi mỗi đều cúng dường Phật và Bồ-tát, không bỏ qua một cõi nào.

Đến chỗ Phật này, dầu lễ hai chân, đi quanh trăm ngàn vòng, rồi dâng hoa và trình bày những lời đã được dặn dò. Đức Phật nhận hoa rồi rải lại phương Thượng, vì thần lực Phật nên hoa rơi khắp cõi các Đức Phật. Trong các đài trong các hoa đều có vị hóa Phật, vì các Bồ-tát mà thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, khiến các kẻ nghe quyết đặng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Thượng thủ Bồ-tát và các quyến thuộc thấy việc này vậy vui mừng khen chưa từng có. Rồi đều tùy theo căn lành và đồ cúng cụ nhiều ít mà cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát, xong mới lui qua ngòai một phía.

Bấy giờ, thế giới của Phật ở Tam thiên đại thiên này, nhiều thứ quý lạ đầy nhấy. Các món diệu hoa rải khắp trên mặt đất, tràng phan lọng báu nơi nơi giăng bày la liệt. Cây hoa, cây trái, cây hương, cây tua, cây ngọc, cây áo và các cây trang sức xen tạp đầy khắp trang nghiêm, rất nên ưa thích. Như nhiều thế giới Liên Hoa của Phổ Hoa Như Lai, Tịnh Độ Diệu Cát Tường Bồ-tát, Thiện Trụ Huệ Bồ-tát và bao nhiêu vô lượng đại oai thần lực Bồ-tát Ma-ha-tát vẫn an trụ trong ấy.

--- o0o ---